

கவாசப் போக்கு, (3) தாது நிலைமை ஆகிய பிற குணங்கள் கவனிப்பார்களா.

மேலும், வைத்தியன் முதலில் ஒரு கோயின் கூறுபாடுகளை கவனியாது. அதனால் ஏற்பட்ட பல கோளாறுகளையும், அவற்றின் மூல காரணங்களை மாதலும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டி முயலுவான். ஆகையால், கோயின் வலாற்றிலும் அதன் செல்வச் சிவத்திலும், மேலுந் வைத்தியத்தை விட மிகக் கிராமமாகப் போக்கைப் புகட்டுவதாகும், the treatment given for curing diseases according to the methods laid down in the Medical works of Siddhars. Several are the aspects of Siddha Medical treatment. According to them, disease consists of two classes—physical and mental, which refer to deviation from the normal physiological and psychological condition respectively; and these two have a common constitutional background and so, neither is known to exist without the other. Moreover, the Siddha treatment consists not merely with the external body of man but also the inner man or the soul. It is based more on spiritual basis than on materialistic one. Though simple, the treatment is comprehensive, and has stood the test of thousands of years.

It should be known that Siddhars have found out such aids to diagnosis as auscultation and feeling of the pulse. This pulse is being studied with great minuteness; and the secrets involved therein are handed down in strict confidence from father to son or sometimes from Guru to his disciple. Pulse is the most essential preliminary factor in the treatment of diseases, and some physicians are so very skilled in detecting the symptoms that he can often accurately foretell even the death of a person whether he be sick or hale and healthy, a week or so before it actually happens.

So, one of the most interesting phases of Siddha medicine is its diagnosis by way pulse and the treatment of diseases. In the treatment of diseases, the physician does not confine his attention to the immediate effect of his medicine on the disease, but notes

with equal care its after-effects and its by-effects in the (1) digestive, (2) respiratory and (3) the reproductive systems.

Moreover, he does not take first into consideration about the manifestation of a particular disease, but only the root and causes of all diseases and disorders; and so, wider and grander generalisation is offered in the cause of diseases and their treatment than the Western medical science.

NOTE.—In this treatment, the patient is always first treated before he is treated for the diseases. It is believed that in most cases, the root cause of the disease is the depletion of nerve-force. By curing nerve disorders and regulating nerve metabolism, certain diseases may be prevented from becoming chronic. If the patients' nerve-force is improved, his defective metabolism due to the defective nerves may also be improved. It is believed that the common cause of diseases is the depletion of nerve-force, and that, in order to be physically sound a man must have adequate nerve-force in all his organs. See also சிவமொ.

சித்தர் ஞானம், see சித்தர் பெரி.

சித்தர் ஞானம், தன்னைத் தானறியும் சித்தர்களின் போதில் அல்லது ஆத்ம ஞானம். இது சிவஞல் அளிக்கப்பட்டது. சாதாரணமாக மனிதன் தன்னையும், ஆத்மாவையும் மல்லாமல், தன்னைச் சுற்றியுள்ள மற்ற மனிதர்கள், வஸ்துக்கள் தன்மையையும், எங்கும் நிறைந்த எசனையும், கிவெகத்தால் அறிந்து தெளி வடைவதற்கு ஏற்பட்ட ஞானம். இதனால் அவர்கள் வேக்கம் என்ன வெனில், உயிர் இருக்கும்போதே முத்திரை வேண்டிய சாதன வதிகளைத் தேடிவிட வேண்டியது என்பது தான். இவ்வித நிலையை ஆத்மா ஞானத்திலுள்ளதான் அடை யக்கூறி மென்பது அவர்கள் துணிவு. இதற்கு போகும் முக்கிய ஆதாரமாகும் போகிகள் அடையும் ஞானம் மயத்தால் இது கைவல்லிய மாறும், it means the Siddhars philosophy or practical wisdom or the highest stage of spiritual knowledge obtained from Silva. It arose from the study of man and his soul and the self and the human society as well as the nature and matter around him, together with the Universal God. Their aim in this respect is, that salva-

tion should be attained in the lifetime of one's own living period with consciousness in himself, and not after death, as it is generally understood; and this is known as 'Ananda Mayam' (ஆனந்த மயம்) stage of the Yogi or the inertness in the activity of the Gnani, and 'the Nirvana of the Buddhists'. Freedom of soul is their goal through perfection, and the method is by Yoga.

NOTE.—This ancient wisdom is surrounded with mysteries from time immemorial. The great centre of all sublime teachings is always found in the form of mysteries. The end and nature of all these mysteries is only meant to teach the doctrine of immortality or a life beyond the present state. Siddha gnana which is the real Philosophy and Science of this world can be unlocked by the key of Bindu and Natanam.

Siddhars hold that the entire universe comes from one source Divine intelligence. This intelligence is unlimited by time or space (காலம் கடந்த ஞானம்); it pervades all things, it is eternal and cannot be destroyed. They found that truth does not lie in any religion, but it is in the human soul. The God is in the heart of man and so, Reality is in us. A man of wisdom ought to live like a lotus leaf, which grows in water, but is not moistened by it. It is easy to be active, but hard to be calm which means the control over mind.

NOTE.—This individual consciousness or knowledge of the soul is the spiritual knowledge attained through Yogic power; and when once this is attained, the Siddhars have only a course of empirical existence in which they are mostly unconcerned. They will always have a matured tendency of being helpful to others; and possess a universal sympathy.

சித்தர் தமிழ், வாதத்திலு ஹண்டான தங்கம், இதுவே தங்கச் செம்பு, the synthetic gold obtained through Alchemical process. It is a highly concentrated gold of copper colour.

சித்தர் தமிழ், சித்தர்கள் என்னலாம் அனேகமாய் கைவத் தமிழர்களே என்று இதற்கு முன்னமே கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பாடிய வாதம், வைத்தியம், யோகம், ஞானம், சோசியம் முதலான ஞானகொள்கைகள் தமிழில் சேர்ந்தமிழ் ஈடையில் தெளிவாகவும், இலக்கணப் பொருத்தமாகவும்

செய்யுள் ரூபமாக எழுதியுள்ள விஷயம் அவர்கள் செய்த ஞானகிரேயே இனிது விளக்குகிறது. அவற்றின் வாதம், யோகம், மார்திரிகம், ஞானம் ஆகிய இந் ஞானகொள்கை அருத்தம் தெரிந்து கொள்ள முடியாத கடினமான முறையில் எழுதப்பட்டிருப்பதாகக் கருதப் படுகிறது. ஆயினும், செய்யுளாய்வுள்ள வைத்தியம் முதலிய இந் ஞானகொள்கை நனிப்பட்ட முறையில் வாசித்தறிந்தவர்கள் இதை மிகவும் கொண்டாடுகிறார்கள். சோசியத்தைச் சார்ந்த ராஜா ஹந்தென்னலாம் மிக்க உயர்வான தமிழ் செய்யுளில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. சித்தர்களால் தமிழில் எழுதிய ஞானகொள்கை வட மொழியில் எழுதியுள்ள, அனேக ஞானகொள்கை மிகச் சிறந்ததாகும். சித்தர்களின் மரபில் வந்த ஞானகிரியர்கள் எழுதிய ஞானகொள்கை, இக்கொள்கை குதடிப்படி, கலப்பான முறையில் இலக்கண ஈடையில், பூர்வ காலத்தமிழைத் தகுமாமலே எழுதியுள்ளார்கள். ஆகவே, தமிழ் பாஷையின் போக்கையும், அதன் ஒழுங்கையும் நோக்கில், நாம் எப்படி பேசுகிறோமோ, அம்முறையில் தெளிவாகவும், கலப்பாகவும், அறியும்படி எழுதியிருக்கிற தென்பதற்கு சிறிதேனும் ஈயயில்க்க. ஆனால் ஒன்று—சித்தர்கள் என்னலாம் தங்கள் வாழ் காலில் 120 வருஷத்திற்கு ஒன்றே, கடைசியாக போத நிலை அடைந்த பிறகு, இவ்விதமான சத்த இலக்கண மனமந்த செய்யுட்களை இயற்றியிருக்கின்ற தெரி கிறது. இந் ஞானகொள்கை தெரிந்து கொள்ளக் கூடாத முறையில் மறைவாக எழுதப் பட்டிருக்கிறது என்று பல பேர்கள் சொன்னிருக்கும் கருத்தும் பிசுரு. ஏனெனில் பாஷையோ பேசக் கூடிய முறைதான், கூறியிருக்கும் பரிபாஷைச் சொற்களை அருத்த விதத்தில் யாதொரு கித்தியாசமும் இடையாது ஆகவே, தனிப்பட்ட முறையில் படிக்கப் படிக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் வார்த்தைகளும் அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் ஒன்றே. பான்மத்தியம் பெற்ற பூர்வ காலத்தமிழ் சித்தர்கள் எழுதிய தமிழ் ஞானகொள்கை சிறப்பும், கல்வித்திறம் வாய்ந்ததும், உயர்வான ஈடையிலும் எழுதியுள்ளது. ஆகையால் சித்தர் காலத்தில், பான்மத்தியம் பெற்ற அனேக கவிவாணர்களும் இருந்திருக்க வேண்டுமென கருதப் படுகிறது.

அகத்தியர் மூலியமாய் ஆரிய மக்கள் இத்தென்னுட்டுக்கு வந்த பிறகுதான், இத்தகைய நெப்படி வாங்காத இத் தமிழ் பாஷையும், தமிழ் ஞானகொள்கை, வடமொழியில் கைக்கப்பட்டு சித்தர்கள் தென்பதை இவ்

சித்தர் தமிழ்

விடம் மறக்கப் பாலது, it was already mentioned that majority of Siddhars were Tamilians of the Saiva Sect. Many of their works on Alchemy, Medicine, Yoga, Philosophy, Astrology etc., were all written grammatically and lucidly in what is called high Tamil, and this, we see very clearly from their works. Some of the works, especially those on Alchemy, Yoga and Philosophy are generally considered to have been written tersely in an incomprehensible way. The Kavi or poetry in which the medical and other scientific tracts have been composed is much admired by those who have made it a special study. Some works on Astrology, especially what are called Nadies (a branch of Astrology) are found to have been composed in verses in chaste Tamil. Their works in Tamil are supposed to be more valuable than many that have been written in Sanskrit. There are also some works written by the followers of Siddhars in Tamil, which is thoroughly modern and colloquial with grammatical forms and structures not at all familiar to the ancients. So, as regards its language and style, there is no doubt that they were all written in easy, fluent and colloquial spoken language, rhetorically not hard, though in long long verses and metres. But one thing—it is said that they have all been composed in pure grammatical verses only after the Siddhars have attained their final beatitude within the first 120 years of their existence.

The popular notion of imputing that they were all written in obtrusive enigmatic language and fashion is simply incorrect, because people have to remember that their language is too colloquial, and the sense and import of their significantly pregnant word, have been the same and there is no study of words written then or now. A special and an exhaustive study will make it more intelligible. Some ancient scholarly Siddhars have written their works in the best literary and high style also; and this is a proof to show that

சித்தர் நாடி

some poets must have been in existence and flourished during the time of Siddhars. It is not to be forgotten here that it was only after the advent of the so called Agastya into the South India, that the older Tamil literature and language devoid of Sanskrit terms, have become mixed up and had lost its merits.

NOTE.—Tamil poetry like everything else in the universe was the result of slow growth during many centuries, and has had from its birth till to-day an uninterrupted course of evolution. The artificial poetry of Sanskrit subjugated the Tamil mind, and for all time destroyed the beautiful realistic poetry of the early Tamils—but one thing, though the Aryan culture was imported into the Tamil country, still the bulk of the people, especially in the rural country, still continue to live, as if Aryan culture did not exist.

சித்தர் நாடி, சித்தர்களால் செய்யப்பட்ட சொபிட தூதர்கள். இவைகள் ஒவ்வொரு மனிதருடைய வாழ்க்கையின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சுடியாரத்திற்கு சாவி கொடுத்து, பின்னால் ஒவ்வொரு தருதியாக வைத்திருப்பது போல், முன்பதாகவே தயாராக எழுதிவைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். வேண்டிய பொது அனைவரின் எடுத்து, ஒன்றுவனின் வாழ்க்கையில் நடக்கக் கூடிய முக்கியமான விஷயங்கள் எடுத்துக் கூறுவதாகும். அந்த தூதர்களில் சூகசியம், லக்ஷணம் முதலிய விவரங்களோடு, ஒவ்வொரு நாளும் நேரும் சங்கடங்களை குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இது உண்மையில், ஒவ்வொருவரின் சாதாரண ஒழிய வேறல்ல. சூகசியம், அனேக வருஷங்களுக்குப் பின்னால் சாதகன் இச் சாதகத்தை வந்து கேட்கக்கூடும் என்ற கருத்துடன் சித்தர்கள் தெய்வ சகாயத்தினால் தங்களுக்கு கிடைத்த உதவியைக் கொண்டு எழுதி முடித்தது. அவ் வப் பொழுது நடக்கவேண்டிய விஷயங்களைக் கிரமமாகவும், முறையாகவும், முன்னதாகவே தெரிந்து எழுதி எவ்வதனை நோக்குமிடத்து, மிகவும் மெச்சத் தகுந்ததாகவும் ஆவ்வளவு தெளிவான நடையை ஒருவரும் சரிவர விவரித்து சொல்லக் கூடாத முறையாகவும் இருக்கிறது. அன்றியும், ஒருவரும் பழுதகூற முடியாத வகையில், அவ்வளவு நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இதை வாசித்த காட்டுபவன் தன் அசாத்திரதையும் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று தவறுதல்களையும், அல்லது அருத்தம் சொல்லுவதிலும், ஒருவேளை

சித்தர் நாடி

பிசுவு ஏற்படலாம். அன்றியும், அனேகரின் விஷயங்களில், தாய் சந்தையர்கள் குழந்தை பிறந்த நேரம் சரிவர குறிக்காத காரணத்தினால், தவறுதலின் பேரில் சொல்லப்பட்ட சாதக விஷயங்கள் சாதாரணமாக சரியாகவும், உண்மையாகவும் இருக்கவே இருக்காது. அவ் விஷயங்களில் சோதியம் சொல்பவரை நினைக்கப்படாது.

பூர்வ-சுருத்திப்படி, தெய்வ சகலப்பமாசு ஏற்பட்ட கோய்களுக்கு, தெய்விக முறைப்படித் தான் நிகழ்க்கை செய்யவேண்டும். ஆகவே, சோதியத்தைப் பார்த்துக் கரும காண்டத்தின்படி, இன்ன விதமான கோய் எப்படி தீவரத்தியாகு மென்பதை விவரமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவ் விதமான விஷயங்கள் கெனதம், புதுண்டி முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட நாடி தூதர்களில் கண்டதிலாவும், the Astrological works compiled by the Siddhars. They are the lives of the individuals which had been kept wound like a clock, and the giving out of one's career in life is nothing but the sure and steady unwinding of predestined careers. It clearly indicates life that proceeds on the basis of a day and night consisting of Kadigay and Lag-nam. It is really a horoscope written long long ago by Siddhars through divine inspirations for each individual who may go in for consultation several hundreds of years after.

It seems that in some cases, the systematic terse and the methodical manner in which the man's career in life have been predicted, seems a marvel defying attempts at elucidation. It is the most accurate and truthful; and no one can find any flaw in it unless the reader makes mistakes by careless or ignorant selection or sometimes by wrong interpretation.

In many cases, the time of birth of the child is not at all correctly recorded by the parents, very naturally the predictions made under the storm and stress of professional conditions, on an incorrect basis with a rough and ready approximations do not come true. In that case, there is no use of blaming the astrologer concerned and the reader.

சித்தர் நாடி

The Divine method or path based upon the principle of Karma, is usually employed in Karmic diseases. In such cases, the horoscope should be consulted, and the Karma chapter may explain how this disease can be cured. Such predictions will be found in these Nadis compiled by Gowthama, Bujander etc.

NOTE.—It is said that Daruva Nadi (சோகம்) seems to be the best, as it has a definite and unmistakable data for unfolding of predictions. It is unwise from a cultural point of view, to dismiss the Nadi-works as de sript, humping or speculation. It should be known, as a matter of fact that the authors of the different Nadis are spiritual men of super-eminent culture who had recorded the future of the individuals concerned as perceived by them through the instrumentality of Yogic intuition. The authors of these Nadis must have had a complete and extensive study, and had evidently mastered the entire literature before they ventured to reduce their predictions to writing in Tamil in a lucid style. The manuscripts written in palm-leaf leaves in Tamil are very luminous and voluminous. These Nadis were kept in the 'Saravathi Mahal Library' in Tanjore, and subsequently auctioned on account of its voluminousness, having then considered, not worthwhile stocking them.

சித்தர் நாடி, பதினெண் சித்தர்களால் தமிழில் பாடியுள்ள நாடிதூதல். இது மனிதர்கள் கோய்வாய்ப்பட்ட காலத்தில், கையில் ஒடும் நாடிகளை கிரகங்களால் பிடித்து சோதித்து கோயின் நிலைமையையும், மற்றுமுள்ள குணங்களையும் நிர்ணயித்தலாம். ஆகவே, கோய்கள் அனுகாதபடி, அப்போதைக் கப்போதே தகுந்தபடி முயற்சி யெடுத்து தடுப்பதற்கு வேண்டிய அறிவு, வைத்தியர்களுக்கு எப்பொழுதும் மிக்க அவசியமும் உபயோகமும் மானது. வைத்தியர்கள், கோயின் குறி குணங்களும், மற்றுமுள்ள அவ்வளவு முக்கிய யில்லாத விஷயங்களை மிகுதியாக கற்றிருந்தாலும், கோயாளிகளின் உடம்பினுள் இருக்கும் கோயின் தன்மை அவர்களுக்கு உள்படி தெரியவே தெரியாது. கையில் நாடி பார்த்து கோயின் தன்மைமையையும், கூறுபட்டையும், அறிவது தான் பலனைத் தருவதாகும். இவ்விதமாக சோதித்த அறிவது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. ஏனெனில், இதற்கு மிக்க சாமர்த்தியமும், அறிவுமும் இல்லாவிடில் வைத்தியனுக்கு ஒன்றும் பிரயோசனம் படாது.

சித்தர் நாடி

நாடி விஷயமோ தனிப்பட்டதும். இது நாடி பரிட்சையில் நிபுணர்களினால் போதிக் கப்படவேண்டும். ஆகவே, குரு மூலியமாய் சேஷன் இரகசியமாய் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். மிக்க அனுபவ சாலி கந்தான் இதன் இரகசியங்களை விவரமாய் சொல்லக் கூடும். இது காரணம் பற்றியே, பிற்காலத்து தமிழ் ஜலாகிரியர்கள் எல் லாம் இது விஷயம் விவரமாய் தங்கள் நூற் களில் எழுதாமல் விட்டு விடுகிறார்கள்.

இதை உபயோகிப்பதும், பழக்கப்படுத் துவதும் சாமானிய சாரியமல்ல, மிகவும் கஷ்டமானது. சாதாரண அபிலாஷ, முயற்சியும் உன்னவர்கள் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. மேற் சொல்லியபடி குரு மூலியமாய் தெரிந்தே கஷ்ட தெரிந்து கொண்டு, கைப் பழக்க முண்டானால், நாடி நடைபய லெகு தட்பமாக தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஐயமே இல்லை.

தேர்ந்த வைத்தியன் கைக்கு, நாடி நடை யின் பலவிதமான குண குணமும், சிகைம யும் தெரிந்தென விளங்கும். மேலும், உடம் பின் துரோகிய சிகையும், கோயின் குண மும், கீணயின் கம்பிகள் வாசிப்பதன் கை விழங்கு இரகசியம் தெரிந்தே எப்படி அபி விஞ்ஞமோ அதே மாதிரி, வைத்தியனுக்கு விதிகள் கோயின் நாடி நடைபய காண்பித் தும். இத்தகைய நாடிப் போக்குகளின் சிக் கைகளையும், அதில் இருக்கும் கஷ்டங்களையும், அநேகக் குப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடி நடைகளின் மூன்று பிரிவுகளையும், ஆன் கஷ்டம், கிரீஸ், சீலிஸ், மோதிர் கிரீஸ்கள் நூறையே, வாத, பித்த, கிசைட்மே குணங் களைக் காட்டும். ஆகவே, இம்முறையை மேலுட்டுக் கருவியான சிக்மோகிராபி (Sphygmograph) காட்டும். இதை மூன்று வித மான குரிகளுக்கு ஒப்பிடலாம்.

ஆகையால், இவ்விதமாக நாடிப் பிடித்த பாற்பித்திற் கருத்து என்னவென்றால், உடம் பிழைகள் முப் பிணியாகிய வாத, பித்த, கிசைட்மேக் கருத்துகளையும், வேறுபாடுகளையும், கண்டு பிடிப்பதற்காகவே குழிய வேறல்ல. அன்றியும், நாடியானது இருதயத்தின் சிகை மையையும், தோஷங்களையும் குறிப்பதா கும். ஆன் பிணிகளுக்கு வலது கையும், பெண் பிணிகளுக்கு இடது கையும் பிடித்துரைந் நாடி பார்க்க வேண்டும். தற்காலத்தில் மேலுட்டு வைத்தியத்தின் மருந்துகளைக் குறிக்க ஏற்பட்ட அடையா ளும்கள் எப்படி சிக்மோகிராபிக்கு, அது மாதிரியே, இதுவும் சிகைமையின் விட்டது. பூர்வ காலத்தில், இம் முறை உடம்பிழைகள்

சித்தர் நாடி

கூர்ம சக்தித்தின் சிகையை அனுசரித்த தாகும். இவ்வுறுப்பு தற்காலத்திய தேர் தத்துவ சாஸ்திரிகளால் கூறப்பட்ட ஒரு துணர்வு நம்பா யிருக்கலா மென்று ஊகித் தலாம். நூற் நாடி விஷய சம்பந்தம் இப் போது கூட அவர்களுக்கு அய்வளவு அதிக மாய் தெரியாது. ஆகவே, நாடி நடைபய ஆன் பெண்கள் விஷயத்தில் இரு விதமாக பரிட்சிக்கும் முறைக ளுண்டு.

சில நிபுணர்கள் நாடியைப் பார்த்து ரோயின் குணத்தை உணர்படி திருத்தமாக சொல்வது மிக்க ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கத் தக்கது. ஏனெனில், சோபிரக்சிப் போல் வைத்தியர்களும், ரோய் குணப்பரிம், குணப்பாது என்பதையும், - ரோயா னி சைவான் என்பதையும், முன்னதாகவே சொல்லி விடக் கூடும். சித்த வைத்திய முறையில் பழக்கப் பட்டவர்களுக்கே, இவ் விதமாக சொல்ல முடியும். ஆகவே, ஆயுத் வேதம் உட்பட மற்ற முறை வைத்தியங் கள் இதற்கு இணையல்ல. (மெக்சன் துபிப் யார்க்கவும்).

ஆகையால், எவ்வுருவன் நாடிப் பரிட்சையிலும், நாடிப் பார்ப்பதிலும் வல்லவனுப், ரோய்க்கின் குண குணங்களை வேரு தட்பமாக கண்டறிவதற்கு, அவனே யானத்தின் பெற்றவைத்தியனாக சொல் லப் படுவான். நாடி நடையின் வேகத்தை யும், தடிக்கும் சிமத்தையு மாந்திரம் கோக்கி வைத்தியம் செய்யும் மேலுட்டார், இக் நாடி முறையின் கஷ்டங்களை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வித நாடிப் பரிட்சையை யாகரும் ஒப்புக்கொள்ளும் பட்சத்தில், மேலுட்டார் இது வரையில் தங்களைக் முடியாத செயலி, சித்த வைத் தியர்கள் வைத்திய சக்தித்தத்தை திருத்த மான வழிக்கு கொண்டே வந்து முடித்த விட்டதாக சொல்வது ஒருவாறு சில விஷ யங்களில் பொருத்தம், the science of pulse compiled in Tamil by eighteen Siddhara. When a man falls ill, this science is useful for diagnosing the disease and for determining through pulsation (feeling with the fingers) the nature and other characteristics of the disease. Therefore, some knowledge of pulse is always essential and useful to the physicians, for adopting prophylactic and preventive steps in time. Although physicians learn more about the non-essential or accessory factors or signs of the disease, yet they are

சித்தர் நாடி

entirely in the dark as to the exact nature of the disease inside the body, which alone is really beneficial from a therapeutic point of view. Diag nosis of the disease by means of the pulse is not so easy, and it requires great skill and experience before it can be of any real value to the physician. Nadi (pulsation) itself is a separate science. It is mostly taught by the specialists on the subject, and privately by a Guru to his disciple. Men of great experience alone can explain the various factors in regard to the pulse and this is the reason why this subject of pulse is not at all included in the books of the subsequent writers expli- cably but quietly omitted.

Its use and practice are so very diffi- cult, that it cannot be learnt by men of average intellect or common experience. With careful tuition from a Guru, as above mentioned, the trained finger can undoubtedly become a most sensitive instrument.

The various character and conditions of the pulse-beat communicate to the fingers of the experienced physician, the sign of health and disease, just in the same way as the wires of a violin does to a musician, the different notes when pressed by his fingers. The difficulty of the method in this art is acknowl- edged even by the foreign authorities. The three divisions in the pulse are indi- cated by the three fingers—fore, middle and the ring fingers showing respec- tively the Vatha, Pitta and Kapha. This may be roughly compared to the three parts of a normal Sphygmogra- phic tracings—the upstroke, the notch or the tidal wave and the downstroke.

So, the object of the palpation or the feeling of pulse for prognosis and diagnosis is to find out the state of the three Doshas and their variations in their natural character. It should be remembered that the pulse is the indi- cation about the state of the heart and other Doshas. The feeling of the pulse in cases of male and female — in male the right hand pulse and in female the

சித்தர் நாடி

left one. This custom has at present degenerated like the signs used as a prefix to all prescriptions of the modern scientist. Originally, the method was based upon the knowledge and position of Koorma Chakra (கூர்ம சக்கரம்) one of the plexuses, probably the sympa- thetic system of the modern physiolo- gists, who really know even now very little about this system. So, there are two different methods of examining the radial pulse in man and woman.

Some experts in this, give out the exact nature of the disease to an asto- nishing degree. Not only this, they can even predict like astrologers, as to whe- ther a disease in which a man is going to be afflicted with, is curable or incur- able and also predict his death. This is possible only in the Siddha system of medicine, and here, it supercedes all other systems including Ayurveda (See Study of pulse by Mackenzie). A well versed physician is one who is trained in the feeling of pulse or examination of the movements of the pulse only, and the one arriving at the correct, and accurate diagnosis by the pulse. But in the Westerners, they are only guided by the rate and rhythm of the pulse. The difficulty of this pulse method is acknowledged even by the foreign authorities who concluded by remark- ing, "If this test of pulse is accepted, then in some respects Siddha physi- cians have brought Medicine nearer an exact science than the West has yet been able to do."

NOTE 1—One of the most interesting phase of Hindu Medicine is its diagnosis and treatment of diseases. It is noteworthy in this connection that long before simi- lar so-called "discoveries" had been made in Europe, the Hindu physician had found out much aids to diagnosis as aus- cultation and the feeling of pulse, and the latter being studied with great minuteness. Probably, if Europe were better acquainted with the extent of Hindu medical knowledge, the credit for being "the first physician to teach the value of pulse, an honour assigned in the West to Praxagoras of Cos, might be given to a Hindu physician of a much earlier date."

NOTE 2.—Charaka and Susruta are silent on the pulse. It is only later, physicians who borrowed their ideas and knowledge from the Siddha works, came to regard the pulse as a determining factor of great importance; but there can be no doubt that the works on the pulse are all very modern to Ayurveda. So, Ayurvedic physicians who set great importance on the pulse, are not true to Charaka and Susruta. It is a mere pretence and nothing more, for a Kaviraj to examine the pulse; repeatedly and assure the friends of the patient that his declaration about the patient's condition are all based upon his observations of the pulse, and not at all upon dictation or authority of their science.

It would seem that about the time of Charaka, the pulse was not at all regarded as an indication of health or disease for, nothing is said about the pulse in their books.

சித்தர் நூலும், சித்தர்கள் போதியின் அட்பத்திலும் தூய்ச்சி ஒன்றும் இல்லாமலே, பல விஷயங்களைப் பற்றி பொதுப்பட எழுதப்பட்டுள்ள நூற் கருக்கம். இவ்விதமான நூற் கொருப்பு புத்திக் கூர்மை, ஆத்ம சக்தி பெற்ற சித்தர்களால் முடியுமே யல்லது, மற்றொருவராதம் ஆகாது. ஏனெனில், இவர்களுக்கு இயற்கையே எவன் புரியும். அதனால் செயற் கருமையான செயல்களைச் செய்து முடிக்க ஏதாவதும். இவ்விதமான அருஞ்செயல்களை, அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூற்களால் இனிது விளக்கும். அவையாவன—வாதம், வைத்தியம், யோகம், ஞானம், சோதிடம், நாடி, மாந்திரிகம் முதலியன. இவையனை மற்ற நூற்களுக்கு இணையாகச் சொல்வதற்கிடமே இங்கு, synopsis or summery, exhibiting only the principal and intricate points of several subjects in a general view. Such a kind of keen compilation is possible only by Siddhas endowed with spiritual knowledge, and not by others, simply for the reason that they have conquered Nature. So, they can accomplish tasks which are impossible to others; and their works are themselves a proof viz.—Alchemy, Medicine, Yoga, Philosophy, Astrology, Nadi (Individual horoscope) Magic etc. There are no works parallel to them in any other system.

சித்தர் நூல், பதினெண் சித்தர்கள் செய்த வாத வைத்திய யோக ஞான முதலிய நூற்

களும் மற்ற மறைச் சேர்ந்த சோதிடம், மாந்திரிகம் முதலியனவும், the several treatises compiled by Siddhas on alchemy, medicine, yoga, philosophy etc. and other allied sciences as Astrology, Magic etc.

சித்தர் நூல், சித்தர்கள் செய்த நூற்கள். இவை சேர்த்திட்டு கலையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சித்த வைத்திய நூற்களையும், மற்ற முன்ன அனைச் சார்ந்த நூற்களையும் சித்தையோடு படித்தவர்கள், மேற்படி நூற்களின் செய்யுளின் கிறப்பையும், கவியின் வல்லமையையும் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைவார்கள். தமிழ் வைத்திய நூற்கள் இலக்கண வழியாக எழுதப்பட்டு, இச் செய்யுள்களை, வேண்டியபோது அவைகளின் கருத்து மாறாமலே, கிரேக்கர் பாஷையைப் போல் மாற்றவும், திருத்தவும், பாப்புக்கு பொருத்தமாக பாடுமேபோதும், அடியுளின் சீரை அதற்கிணங்கச் செய்யவும், உரிமை கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழில் எழுதியுள்ள இச் சித்தர் நூற்கள், வடமொழி நூற்களைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்ததாக கருதப்படுகிறது. பூர்வ ஆயுள் வேதத்தில், ஆகிராஸத்தி விஷயங்களைக் கட்டுக் கதைகளாகவும், கற்பனையாகவும் காட்டியுள்ள கொள்கைகளுக்கு பொருத்தமான, இச் நூற்கள் எவ்வகையிலும் கட்டுப் படாமலே எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நூற்களில் அனை முறைகளும், கோய்க் குறிகளைப்பற்றி வெகு அடம்பாணவிகிதமும் அடங்கியுள்ளது.

தமிழ் வைத்திய நூற்களுக்கே ஓர் நூதனச் சிறப்புண்டு. அதாவது அதில் வைத்திய விஷயமாதிரிமல்ல, வேறு அதன் சம்பந்தமான மானதம், சோதிடம், பெளதிகம், வாதம், தத்துவம் முதலிய நூற்களின் விஷயங்களும் கலந்துள்ளது. ஆகவே, இவ்விஷயத்தில், இம் முறைக்கும், ஆயுள்வேதம் உட்பட மற்ற வைத்திய முறைகளுக்கும், வெகு வித்தியாசம் கருண்டு.

சித்தர்கள் பலவிதமான நூற்களை பொது ஐயங்களுக்கு உபயோகமாக முறையில் எழுதுவதில் மிக்க வல்லவர்கள். புண்டர், கேளசிக் முதலியவர்களின் நாடி நூற்கள் என்று சொல்லப்பட்ட கத்தமான செய்யுள் ரூபமாக உள்ள சோதிட நூற்கள், இப்பொழுதும் அனேகரிடம் அபிமானம் விருக்கக் காணலாம். சீனத்தைச் சார்ந்த வாகிய போகர், புலிப்பாணி, ஆகிய இவர்கள் சித்தர் கட்டத்தில் சேர்ந்த பிறகு, தமிழில் அனேக நூற்களை பாடியுள்ளார்கள். ஆயினும், அகஸ்தியர் மாத்

திரும், உன்னப்ப சித்தர் என்பதுதான், மிக்க சந்தேகப்படக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஏனெனில், வடமொழி சரித்திரப் பிரகாரம், அவர் ஆயிரம் வயதும், அவர் போல் வழங்கும் வைத்தியம், வாதம், மாந்திரிக நூற்கள் முழுமையும், அவருக்கு பிற்காலத் தவரால் எழுதப்பட்டு, அவரால் செய்யப் பட்டது என்று சொல்வது பொய் என்று கருதப்படுகிறது.

ஆனால், உண்மையாகவே, சித்தர் முறையை அனுசரித்தவர்கள், வைத்தியம், வாதம் முதலியவற்றில் பாண்டித்தியம் பெற்ற அனேக நூற்களை பாடியுள்ளார்கள். அவைகளுள்ளும் சித்தர் முறையைத் தழுவினதாகவே இருப்பதால், தமிழர்களுக்கு இச் நூற்கள் எங்கும் பாதி, படிக்க முயற்சிகள். அவைகள் கையில் தற்காலத்திய நூலைப்போல் சகசமாக இருந்தாலும், சித்தர் கருத்தையே கொண்டதாக இருக்கின்றன. அவர்கள் கொள்கையில் ஆயுள் வேதத்தைப் பற்றி ஒன்றமே தெரியாது. ஏனெனில், அனேக மாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின்னிட்டுதான் தமிழ் காட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

தமிழ் பாஷை எப்படி வடமொழியைத் தழுவாது தனிப்பட்ட முறையிலிருக்கிறதோ, அதே மாதிரி தமிழ் வைத்தியமும் இருப்பதை பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம். இவ்நூற்கள் உயர்வான இலக்கணமுறையில் எழுதப்பட்டுள்ளனதால், அவைகள் தெரிந்து கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும்; அதிலும் வாத முதலிய நூற்கள், பரிபாஷையில் பிறர் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளாத முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், கிரிவாக நூற்களை கற்றுத் தேர்ந்தவர்களுக்கு கலமாக விளக்கும். சில சித்தநூற்களை தமிழ் காட்டில் ஒவ்வொரு வைத்தியர் கையிலும் பார்க்கலாம். அவர்களுக்கு வடமொழியில் எழுதியுள்ள ஆயுள்வேதமாகிய சம்ஸ்கிருதத்தைப் பற்றி ஒன்றமே தெரியாது. இப்பொழுதுதான் பலபாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

சில சித்தமுறை நூற்களில், ஆயுள்வேத சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு கலக்கப்பட்ட நூற்கள் ஒருவராய் இருந்தாலும், சித்த முறையின் தமிழ் வைத்திய நூற்களில் தனிப்பட்ட முறையில் எழுதிய கிரியர்கள் சில பேருக்கு மட்டும் சிறப்பு வாய்ந்ததும் மெச்சத் தகுந்தது. சித்த நூற்களின் முகவுரையில், இடங்களில் சீதோஷன் கிண்குளம், பூமி வளங்குளம், பதார்த்த குள

அங்கு பொருத்தமாக, காய்கறிகள், மூலிகைகள், தாதுப் பொருள்கள் ஆகிய இவைகளை சேர்க்கும் விதமும். அவையும், கருக்கமாகக் கண்டிருக்கிறது. அந்நிதியும், சில நூற்கள் மேலுட்டு கிரீசு, காயின் வைத்திய நூற்களுக்கு இணையாகவுள்ளது. இதிலுள்ள நூற்கள் ஆகிராஸத்தி சித்த நூற்களினின்று பிரத்தியுத என்பது பிரத்தியட்சமாக விளங்குகிறது.

சில சித்த நூற்களுக்கு நூதனமாகவும், பொய்யாகவும் பெயர்களிட்டு, சாங்கன் அவைகளின் விடத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய முறையில் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் சில நூற்கள் மாதிரி உண்மையாகவே, விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் முறையில் எழுதியிருக்கக் காணலாம். வடமொழி 'உத்தர தந்திரம்' என்னும் நூலின் தொடக்கத்தில், சித்த நூலின் விடமாகிய கிரீசை முறையும், பொதுவாக கோய்க்கக் குறித்த விஷயங்களையும், எரிந்து, ஒரு முகத் திட்டாக எழுதப் பட்டிருப்பதாக கருதப்படுகிறது.

பல நூற்களின் விட விஷயங்களைத் திரட்டி, மொழி பெயர்த்து எடுத்து, தங்கள் பாஷையில் சேர்த்துக் கொள்வதிலேயே கருத்தாகவுள்ள அரபியம்கள், சித்த நூற்களிலிருந்து, வைத்திய முறையும், தெய்விக விஷயங்களையும், தூயர்த்து எடுத்துக்கொண்டதாக தெரிகிறது. வித்திய சிபுனாராகிய மேலுட்டு வில்லனத்தா அபிப்பிராயப்படி, அரபியர்கள் கிரீசுதேசத்தான விடவைத்திய முறையில் சித்த நூற்களை கருதுகத் தழுவி வந்ததாக தெரிகிறது. The Siddhas works were written in what is called high Tamil. The Kavi or poetry in which the medical and other allied scientific tracts have been composed, is much admired by those who have made them their special study. The Tamil medical works are written grammatically (in Ilakkannam), liberal license being permitted, as in the Greek, in altering, and transposing, in order to harmonise and vary the rhythm without affecting the sense. Their works in Tamil are supposed to be more valuable than many that have been written in Sanskrit. They are said to be works less shackled by the mythological doctrines of the original Ayurveda. They contain a large number of valuable formulae, and exhibit

further minute enumerations of morbid symptoms.

It is a characteristic peculiarity of the Tamil medical works that Medicine alone was not dealt with, but were mixed up with the principles of Metaphysics, Astrology, Chemistry, Alchemy, Philosophy etc. In this respect, this system entirely differs from other systems of medicine including Ayurveda.

The Siddhars were a class of popular writers in Tamil in all its branches. Some works on Astrology and Astronomy, especially what are called Nadis compiled in pure Tamil verses such as, Bajandar, Kownikar etc. are examples extant of Siddhars. Bogar and Pulipani, natives of China who joined Siddhar's school were also authors of several works in Tamil. Whether Agastya (Aryan) is really a Siddha is very doubtful for, in the Sanskrit legend, he is said to be an Aryan; and all his works on Medicine, Alchemy, Magic etc. are considered to be literary forgeries written by his followers and fathered on him.

But there are also some real followers of the Siddha school who are credited with a knowledge of medicine and Alchemy etc.; because their works bear a close resemblance to the Siddhars system of medicine; and as such, command a large circulation and widespread study amongst the Tamilians. They are apparently, the supposed compositions of the Siddha school, although they are thoroughly modern and colloquial. It should be known that during their period, Ayurveda was unknown.

It should be remembered here that the early writings in Tamil medicine are quite independent of Sanskrit even as its language and literature are. Some of them are in highly grammatical verses, sometimes incomprehensible. Some of the secret works such as Alchemy etc. are written in code words, or enigmatic language, so that others may not easily understand them; and it is only persons who made an extensive study of their works will have suffi-

cient experience and knowledge to grasp the meaning easily. Some of the principal Siddha works are in the hands of every physician practising in S. India. Tamilians know nothing of Charaka and Susruta of Ayurveda practice written in Sanskrit. It is only now that they are being translated in other languages.

The plan followed by Tamil medical writers is excellent—not to speak of the literary forgeries mingled with the ideas of Ayurveda in Sanskrit translation. They preface the work with a topographical memoir, descriptive of the climate and soil of some locality, and follow this with Materia Medica, noticing the seasons for gathering vegetables, drugs and minerals, and the modes of preparing from them, medicine and their doses. Some of the books in the Tamil Siddha system have a parallel to Greek and Latin medical works which is an evidence to show that the latter were adapted from the selections of the original works of Siddhars.

Some of the works of the Siddhars are dubbed with fancy or fantastical names to draw the attention of the public. There are only a few works really of comprehensive character with real merit. In the Sanskrit work of Uttara Tantram, a separate introduction is said to have been compiled from the works of Siddhars in the divisions of rejuvenation (சாயுதிகச்ச) and treatment of diseases in general.

The Arabs who were avowed borrowers of science, translated into their own language, some of the Medico-theological compositions of the Siddha physicians. Prof. Wilson is of opinion that the Arabs followed the Siddha works on Medicine more closely rather than of the early Greeks.

NOTE 1.—It is only after Bogar's visit to Arabia, Persia and Turkey, that the Arabs made great improvements in the department of Pharmacy and conducted research into vegetable and mineral kingdoms, which in later ages, proved so beneficial to mankind.

NOTE 2.—The language and style of the Siddha literature in general is easy, fluent and colloquial, but rhetorically not difficult though in long metres. Some ancient scholarly Siddhars have written books in the best literary and high style also. The popular notion of imputing that they were all written in abstruse enigmatic language (புரட்சு) and fashion, is simply incorrect, because the sense, import and connotation of their significantly pregnant words, have become changed in meaning in our own times.

Moreover, we have neither their training nor depth of knowledge, as understood by them in that particular branch, nor have we the patience to work indefatigably to fathom the deep sense imbedded in words, which some novitiates among them have remarked 'the heartless language of the Siddhars'. So, we cannot accuse them uncharitably through our ignorance of their environments, and comparing this, with the present common knowledge of worldly materialistic nature of worldly things, they can be excused of their seemingly selfish nature which is unseemly presumed by us.

NOTE 3.—Agastiyar, in Tamil has to be mentioned as the most prolific writer on several subjects, as Alchemy, Medicine, Yoga of Siddhars. The language of this trashy collections cannot be considered as or called by the dignified name of literature, but only the common place language or the language of the puny and the narrow-minded men absolutely devoid of culture, learning and moral elevation. They are only the back-alleys and slums of the Tamil literature. In all probability, these are the collections of works of different persons at different periods of times, attributed to Agastiyar to invest them with dignity and antiquity. The attempt to squeeze and import the ideas and principles and nomenclature of the Sanskrit commentators into the facts of alien Tamil language, is only too patent throughout.

So, there is every reason to believe that the Agastiya's mint was opened and kept on going for some time solely to bring down the authority of the other 18 Siddhars and belittle their importance.

NOTE 4.—There are also some stray stanzas composed by the latest scholars in their admiration of Sanskrit, imported wholesale the conceptions and the borrowed ideas, with a view to fathering them on the supposed Agastiya in order to secure an authority more ancient. They are so badly written that one would hardly be-

lieve, whether the author of such miscellaneous trash, could have any clear notions of the subjects dealt with and the scope of grammar which are hopelessly mixed up. Next, the style and phrasology have neither lucidity nor ancientness about them.

Many are attempts made and incidents found inserted to create a belief that the Siddhars science is, after all a part of Ayur Veda and not an independent science. But anyway, the superior merit of Siddhars work cannot thus be extinguished. All these changes start with the Agastya's legend in S. India.

சித்தர் நூற் சிறப்பு, சித்தர்கள் தங்கள் முறைப்படி செய்த அனைத்து விதமான விஷயங்களையும் பற்றிய நூல்கள், மற்ற முறையில் செய்யத் தகுந்தவற்றைச் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் மேம்பட்ட முடிவுகளாவன, the superiority of the science under the Siddha system in all its branches, as compared with the other sciences leading one to the following higher conclusions viz :—

1. சித்த முறைப்படி, மனிதனுடைய (a) பஞ்சபூத அம்சங்கள், (b) கிரகங்களின் அம்சங்கள், (c) பிரகிருதியின் மூலத்தில் உண்டாகி, கிரகச் சந்திரனும், உலக வெகுவாகச் சம்பந்தமாகியும் அனுகூலித்த உடம்பினுள்ள ஏழு தத்துவங்களையும், கொண்ட ஆன்மாவை பெறுகிறவருவான். ஆகவே, பூர்வ நூற்கள், மனிதனை கடவுளுக்குச் சமானவன் என்று பல முறையும் வற்புறுத்துகின்றன. திருஞ், தற்காலத்து மேருட்டு அற்களோ, மனிதனை சாதாரண இருகால் சீவனென்றும், (அவ்விதமாக எண்ணப்படுகின்ற) சேர்த்து அது தனி வேறென்று மில்லை யென்றும் குறுப்பிடுகின்ற முயற்சிகின்றது, man according to Siddha system is a production of divine mind and thought produced (a) of the essence of the five elements, (b) sole of the stars, (c) and the spirit which is the stellar and temporal sides of *Magnum limbus* from the Matrix of Nature formed of seven layers of tissues. The ancient science inculcates that he may be equal to God. Modern science attempts to prove that

சித்தர் நூற் சிறப்பு

man is after all a biped animal including him who presumes to be so.

2. பிரதிநிதிகளையொழியும் நியாயவாதம், எவ்வுருவத்தையும் பாராமாத் தமர் சொருபமான அனேக ரூபேத மாயுள்ள உயிர் பிராணிகளே தவிர, துள்ளையும் உயிரில்லா வஸ்துவாக கொள்ளப் பட்டது. ஏனெனில், எது உன்னவோ, அது மறுபடியும் இயற்கையின் கருவிலே தோன்றி வேறுவித ரூபமாகப் பிறக்கிறது. அவற்றுள் மனிதன் ஒருவனானான், கடவுளுக்கு மிக்க நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ளவனாவான் என்று பூர்வசித்த அறிவுரை கொள்க. சமகால அறிஞரோ அவ்விதமாக இல்லை. மனிதன் சாதாரண பிராணியே, உலக வஸ்துக்களெல்லாம் உயிர்வந்த அசேதனப் பொருள்கள் என்றும், அறிவின்ற அறியக் கூடாத தன்மையில், உயிர்கள் பல வித ரூபங்களாய் தோன்றிய தென்றும் கூறும், ancient mystic Siddha science declares that the Universe is a manifestation of a universal principle of life which pervades all over, acting all through the instrumentality of forms; and there is no dead matter in the Universe; and that which dies returns again to the Matrix of Nature to be re born into other forms to serve again, as an instrument for manifestation of life; and that Man is the nearest approach to God. Whereas, modern science declares that man is an animal and the Universe is a nebulae or a conglomeration of dead matter out of which, by some inexplicable process, life has evolved in so many forms.

3. சித்த வர்க்கத்தைச் சார்ந்த ஞானிகள், உலகத்தை ஆட்கிவிடும் சக்திகள் இன்ன தென்றும், வெகு தூரத்து விஷயங்களையும் தங்கள் வியான நிருஷ்டியால் கண்டறிவார்கள். தற்காலத்து மேனாட்டு அறிவியல் இறந்த மனிதனைத்தான் தெரி

சித்தர் நூற் சிறப்பு

யும், அவனுக்குள்ளே யிருக்கும் இயற்கை உயிர் சக்திகள் இன்ன தென்று தெரியாத. அவததியத்திலும், அனேக வரையில் சேரிகிறது தெரிந்து கொண்ட அறிவையும், நான் கொண்ட கிணையையும், கருதலையும் சேர்த்து துதாரமாக ஏற்படுத்திக் கொண்டு சரியான துல்வந் இதுவே பெந்து கருதுகிறான். அவர்களுக்கு வஸ்துக்களின் வெளித்தன்மை தான் முக்கியமாக தெரியும். அன்றியும், புகை வண்டி, வானூர்தி முதலிய புதிதாகக் கண்டுபிடித்த வஸ்துக்களும் தெரியும், the ancient philosophers of Siddha School knew more about the powers that move the world and of communications of thought at a distance without the employment of any visible means which is Thought current. Modern Western Medicine knows only the dead body of man and not the living image in him presented by Nature. Their medical art is based upon scattered knowledge collected from several sources together with their fancies and speculations which they imagine to be a science proper; and so, modern science knows more about the superficiality of things, of steam engines, aeroplanes and other modern inventions.

4. பூர்வதூல், மனிதனுக்கு உலகத்தை தன்வசமாக்கிக் கொள்ளக் கூடிய சக்தியை அளிக்கிறது. மேனாட்டு அறிஞரோ, மனிதன் தன்னுடைய கனதையை மாத்திரம் தூக்க வல்ல சக்தியை பெற்றிருக்கிறான் என்று அறிவிக்கிறது, ancient science invests man with the power to control the destiny of the world; whereas the Modern science invests him with power to left his own weight.

5. பூர்வதூல் தெய்வதன்மை பொருத்திய உள் மனிதனை குறிக்கிறது. தற்காலத்து அலோ ஒரு யோக்கிய கதையு மில்லா, டெனி மனிதனை

சித்தர் நூற் சிறப்பு

மாத்திரம் காட்டுகிறது, ancient Science deals with internal living deified man; but modern science only external man as an ordinary being without spiritual elevation.

6. பூர்வதூல், மனிதன் உயிரோடிருக்கிறான். தான் பிரியப்பட்டால் சாகாமல் நீண்டகாலம் இருக்கலாம் என்பதைக் கற்பிக்கிறது. ஆனால் தற்கால அலோ மனிதன் சில வருஷங்கள் மாத்திரம் தான் உயிருடன் இருக்கலா மென்று கட்டுப்படுத்துகிறது, ancient Science teaches that man has existed and will never cease to exist if he only desires to live; but modern science allows men to live only for a limited number of years.

7. பூர்வதூல், அனேக ஆய்வு வருஷங்களுக்கு முன் கண்டு அறிந்த விஷயங்கள் மறக்கப் படவில்லை. ஏனெனில் இவைகள் உண்மையையே துதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றன, எப்பொழுதும் உண்மையே. உண்மையைத் தவிர வேறொன்று மில்லை. ஆகவே, அவைகளை மறக்கவே முடியாது. இதுவரையிலும் மறத்ததும் கிடையாது. மேனாட்டார் அனுகூலிக்கும் கொள்கைகள் பிழை வருஷங்களும் மாறும். பழையன கழிந்து, புதியன தங்கள் இஷ்டப்படி ஏற்படுத்திக் கொண்டு, எளிய உயிர் பிராணிகளை கையாள்வதற்கு இடம் கொடுக்கும். ஆகவே, எக்காலத்திற்கும் கனஞ்சியமாகவும், எவாறும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய அறிவு வாங்கத்தாயும், முக்காலத்திற்கும் உபயோகப் படும் முறைமையில் உள்ளதான் உண்மையான தூல் என்று கருதப் படும். ஆனால், மேனாட்டு அலோ அப்படியல்ல, தெரிந்தும் தெரியாத விஷயங்களை ஒருக்கே நிரூபிய ஒர் அலே ஒழிய வேறல்ல, the facts well ascertained in our ancient books thousands of years ago, have never been disputed, and cannot lose their ground, being nothing short of truths, and nothing but absolute and universal truths. The Westerners are changing

சித்தர் நூற் சிறப்பு

their theories every year and wish to stand on their new ground by refuting the old theories according to their whims and fancies and trade upon the lives of poor creatures. So, the real science is that which should be a store-house, incontrovertible, universal knowledge which holds good for all times—the past, present and future. The modern science is no better than a mere compendium of ascertained and unascertained facts.

NOTE 1.—Some correspondences are discoverable between Siddha works and the American Indian Maya Scriptures of the Zunis called "Popol Vuh". They show that their air-tube i the Sushumna (சுசுமனா); their two-fold air tube are the Nadis—Ida and Pingala (இடா பிங்கலா); their 'Hurakan' is Kundalini (குண்டலினி சக்தி) and the six psychic centres (ஆறுதாள்) are depicted by animal glypho.

We find similar notions regarding the six centres or Chakras borrowed by Mahomadians; and mention of it, is made in their work called "The Compass of Truth". They have apparently learnt this from the Indian Siddhas who are known to them as Sadhus.

NOTE 2.—Siddha literature is brilliant in its evolution of a vast cycle of original occult knowledge, dealing with the essentials of Religion and Science in consonance with the principles of theoretical and practical knowledge. So, it is calculated to confer benefits of the highest kind on humanity in the shape of Siddhi and Mukthi.

These are said to have been written after they have attained their final beatitude stage, within their existence of the first 120 years.

NOTE 3.—Though the records of Hindu Medicine may be traced as regards the Ayurveda, as far back as the time of Buddha (16th century), yet the history of Siddha works and their tradition go to prove the several thousands of years. From a research of the ancient Tamilians, will be found just as truly and unmistakably as ancient Babylon and Assyrian. Many of the theories and principles traced to the Greeks and the Romans were known to Hindus long before; and the high degree of astronomical science of S. India, is a convincing proof of its originality.

Ayurveda of N. India which is considered as a part of Veda is said to have originated from Brahma, and it dates from at least 4000. B.C., whereas the Tamil Siddha works of S. India, which have its origin from the Great Shiva and Parvati, introduce us to a well developed civilisation of several thousands of years.

We read in their works, the principle of Alchemy and all about chemistry, and of the principles of mercury, sulphur and poison salts (இரச, கந்த, பாஷாணம்) and the chemical preparations of medicines from gold, silver, copper, iron and precious stone, as well as Rejuvenation etc. — which are only the proofs of the existence of guilds and numerous other arts and sciences.

The standard works on Tamil Medicine, of the 18 Siddhars who were men of very high culture; and intellect, consist of several thousands of verses by each, on different subjects as Alchemy, Medicine etc. Some of the methods of their preparing oxides, sulphates, carbonates, chlorides from metals and their use of 64 poisons, alkalies and salts etc., are of a high degree of perfection and many of which cannot be solved by even Modern Scientists, because they truly had a encyclopaedic mind guided by intuition.

Of course, they had laid a very strong foundation of medicine and the allied sciences in all its branches, enlarged and established them on a broader basis, and then passed them on to the successive generations with a view to permeate and fertilise it far and wide.

(Antiquity of Hindu Medicines).

சித்தர் கோக்கம். மனிதர்களுக்காக இவ்வுலகின் கண் வரை யறுத்திருக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றியும், அவர்கள் யாதொரு இடை யூரின் உயிர் வாழ்வதற்கு உண்டான வடிகளைப் பற்றியும் சித்தர்கள் கொண்டிருந்த அகஸாவை, the following are the end and aims of Siddhars regarding the dictums or positive assertions towards the welfare of mankind to enable them to live in this world without any hindrance viz: —

1. இருவழி முறை எகாலத்திலும் ஒன்றே. மனிதன் வாழ்க்கையும், அவன் கோய்களும், உலகம் முழுவதிலும் எக் காலத்திலும் ஒன்றே. வைதிகக் கொள்கையும் உலக முழுவதிலும் இப்பொழுதும், எப்பொழுதும், எல்லாக் காலத்திலும்

ஒரே மாநிலிதான். ஏனெனில் இருட்டி காலத் துவக்கத்திலிருந்து தனிப்பட்ட முறைமையில் மனிதப் போக்கும், ஒழுங்கு முறையும் கடவுளால் வகுத்த வண்ணமாகவே முன்னமும், இப்பொழுதும், ஒரே மாநிலியாய்தான் இருந்து வருகிறது. இனிமேலும், அப்படியே தான் எவ்வளவுத்திலும் இருக்கும். இதில் யாதொரு பேதங்களும்கூடவராது. மனிதன் தோன்றிய போதே மருத்துவனும் கிவர்த் திங்காக கூடவே உண்டாயிற்று, the principles of Creation are always the same, the Man, his life, his diseases are always the same. The theories of diseases are and were always the same all over the universe, during all times, because when creation evolved out from chaos, and from that time, man's edition and the copyright of man by God has remained, remains and will also remain the same all the time over and is yet unchanged. With the man in existence, comes also medicine as a cure.

2. 'அண்டமே பிண்டம், பிண்டமே அண்டம்' அதாவது உலகத்தில் இருப்பதே மனிதனானும் இருக்கிறது. ஆகவே, நவக்கிரகங்களும், பஞ்சபூதங்களும், அதனதன் கிரித செய்களை மனிதன்மேல் செலுத்துகிறது, மனிதன் அதற்குப் பட்டவனாகிறான். ஆகையால் சபாவக் கிரித்தியங்கள் நல்லதாயின் மனிதனுக்கும் என்மையே உண்டாகும். கெடுதியாயின் பொல்லாய்க்கையே கிளவிக்கும். பிரகிருதி சபாவத்தில் உலகத்தைக் காக்கும் தேவதாக்களின் செயல்களால், இயற்கையில் கெடுதிகளுக்கு இட முண்டானால், பெருவாரி முதல்ய கொள்ளை நோய்கள் உற்பத்தியாகி, அதனுலேற்படும் விஷத்தன்மை மனிதனையும் தாக்கும் ஆதலால் கோளத்திற்குள் உள்ள தொத்துக் கிருமிகளால் காரணங்கள் ஏற்பட்டு, பிரகிருதியுள்ள குக்கும் காரணங்கள் அந் தரித்தால், பெருவாரியாக கொள்ளை

நோய்கள் ஏற்பட்டு எரத்திற்கு ஏறவரும். as the Universe is compared to man, all that exists in the world, exists in the man. All the planets and the five elements direct their influence upon man. If the influence in Nature is good, then good influences are produced on the man. If the cosmic nature is bad, the result also will be bad. If the evil effects are the outcome as a result of the cosmic evolutions produced in nature by world agencies, as epidemics etc, noxious effects will be also produced in man also. If in the sphere of souls, infectious germic causes exist to attract those astral causes from nature, all destructive epidemics are produced.

3. பிண்டமே அண்டம். ஆகவே மனிதனே இருட்டி வகையில் மேம்பட்டவன். ஏனெனில், வேறு பிராணிகளில் காணப்படாத கோர்த்த பொறிவு இவனுக்குண்டு. மனிதனே உலகம் என்ற முறைமையில், இவன் தனக்கும் கிருக்கும் அண்டத்தை ஆகாயத்தின் ஓர் பாகமாக வாய்க் தள்ளான், man is himself the cosmos and is the highest among the animal creation. He is possessed of highest intellectual faculties which no other animal is endowed with. Individual man is the individual universe having his own heaven within himself as a part of the heaven in the universe.

4. மனித உடம்பினுள் ஒவ்வொரு அவயமும் தனக்கு வேண்டிய வற்றை கிருத்திக்காக, பிரகிருதியில் ஓலப்படுதியி னின்ற பிரகிருதித் தோன்றித்த, every organ in the human body is formed by the action of certain universal principles, attracting that which is required to its own development from the *magnum limbus*.

5. பேரறிவுடைய மனிதன் தான். தன் இயற்கைக்கு மாறாக உடம்பவன்,

அப்படி உடம்பிற்குத் தன் உடம்பின் ருபத்தில் அதிசய பிரித்தியக் கிருக்கும் ஒன்றும் ஏற்படாவிட்டாலும், தனது ருபத்தைக் கெடுத்துத் தோன்றித்த, it is only that the highest endowed man that becomes unnatural to his instinct, to belie his form and character though he retained his shape even after his physical excesses.

6. எல்லா குழந்தைகளும் ஏக காலத்தில் பிறந்துமாயித், அவர்கள் ஒரே மாநிலியாக அமைக்காவரும். ஆகவே மெய்யும், கோய்களும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகும். இரட்டைப் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் இவ்வ தெட்டை கிளக்கும். ஆனால், கருத்தரிக்கையில் பாகத்தின் துவ விதி ஒவ்வாத. ஏனெனில் அமர ஜாடப்படி, உயிர்க்க உபாவத்தில் ஏத உதோ, அகதியே உயிர்மையாகக் கொண்டு பிறக்கலால் வித்தியாசங்கள் ஏற்படும், if all children were to take their birth simultaneously, they would all be constituted alike and would be sick or well at the same time, just as in the case of twin children; but at the conception a differentiation takes place, and each children will inherit its own individual nature according to its own Karma.

7. தெய்வ அருள், பாகத்தின் உபாவத் தன்மைமைய மாற்றி உடம்பிற்கு தோக்கியத்தாக உண்டாகும், divine spirit is able to change a man's nature and restore physical health to the body.

8. உயோக்கைத் தன்மையில், மற்றப் பிராணிகளைவிட மனிதன் கோய்க்கு வேகு கலப்பாக உண்டாகிருக்க, man is much more easily subject to diseases than animals in a state of liberty.

9. இயற்கையில் விடாதிதன் தானே உண்டாகும். பிறகு தானே கிளக்கும். ஆகவே, வைத்தியனுக்கு இவ்விதம் கையில் போக்கு துண்டாதெனத் தெரிய வேண்டும். எவன் பிராணியின் உபாவத்தை தெரிவதாக அறி